

зацікавленість стають потребою уроку. Метою сучасного заняття є не накопичення інформації, знань, а пошукова діяльність здобувача освіти, спрямованість на формування навичок та умінь орієнтації в сучасному інфопросторі.

Інноваційна освітня діяльність передбачає пошук нового в педагогічній практиці, спрямована на формування творчої особистості, враховує політичні та соціально-економічні зміни, що відбуваються в суспільстві. Викладач, який орієнтований на використання інноваційних технологій в освіті – це особистість, яка здатна вчасно враховувати конкретну ситуацію і брати на себе відповідальність. Такий викладач володіє гнучким професійним мисленням, здатний до сприйняття нової інформації, відзначається адекватними ціннісними орієнтаціями, має розвинену професійну самосвідомість. Використання інноваційних технологій сприяє не тільки інтелектуальному, а й творчому зростанню студента і викладача, допомагає швидко і адекватно реагувати на зміни в освіті, уможлиблює застосування сучасних способів інтерпретації та систематизації інформації при вивченні тем курсу.

Віддаючи перевагу використанню інноваційних інструментів у навчанні, викладач відкриває студентам широкий простір для реалізації їх творчих здібностей, студенти можуть впевненіше орієнтуватися в пошукових системах, засвоювати значний обсяг інформації, використовувати нові ресурси для пошуку інформації, здатні інтегрувати свої знання для потреб сучасного ринку праці, вчать критичному мисленню, вмінню відстояти власну думку, підтримується їхнє бажання та вміння вчитися упродовж всього життя тощо.

До позитивних сторін інноваційних технологій належать високоінформаційність, образне сприйняття, що дає змогу легко засвоювати матеріал здобувачам освіти, домінанта продуктивних можливостей, а не репродуктивних, це все зумовлює привабливість і перспективність використання інноваційних технологій в освітньому процесі. А поєднання інноваційних педагогічних технологій з традиційними дає змогу перейти від дисциплінарної моделі навчання до системної, організувати творчу професійно спрямовану діяльність студентів, створювати особистісно орієнтований навчальний процес у вищому навчальному закладі.

Наместюк С.В.

МОВНЕ МОДЕЛЮВАННЯ МИСЛЕННЯ ШЛЯХОМ ВИКОРИСТАННЯ СУБМОВ

Кафедра іноземних мов

Буковинський державний медичний університет

Номінація (процес і результат) є моделюванням дійсності через її інтеріоризацію в мисленні, вербалізацією концептів згідно із системно-структурною й ономазіологічною організацією певної мови. Процеси найменування повинні задовольняти потреби комунікації, зокрема в галузі науки, адже вільно володіти науковим дискурсом, спрямовувати та коригувати дослідження науковець може тільки за наявності уніфікованої, стандартизованої системи термінів.

В Україні цілеспрямована термінологічна робота особливо актуальна в наш час, тому що розбудова незалежної держави зумовила розширення сфери функціонування української мови, а відповідно й національної термінології.

В сучасній медичній субмові спостерігаємо використання лексики, пов'язаної зі сферою інсектології як галузі клінічної медицини, яка вивчає характер і механізми виникнення різних видів інфекцій. Наука, про будь-які захворювання, що виникають шляхом потрапляння до організму інфекції, бактерії чи паразиту, про способи лікування, діагностування та профілактики. Як медична галузь, інфектологія тісно пов'язана з дерматологією, фармакологією, хімією, анатомією, хірургією, тому в її складі органічною є фахова лексика цих галузей науки. У названій сфері людської діяльності вживається фахова лексика: інфекція, джерело інфікування, симптом, малярія, ВІЛ, тощо.

Актуальність дослідження зумовлена потребою цілісного і всебічного аналізу фахової мови інфектології. Функціонування цієї лексики в науковій та науково-виробничій сфері, а

також широке використання її в загальномовній комунікації детермінує встановлення загальних та специфічних закономірностей формування лексичної системи інфектології.

До фахової мови інфектології варто зараховувати професіоналізми, номени, термінологію інфектології й прошарок загальнонавчаної лексики, яка служить для опису термінологічних понять. Проте основою фахової лексики, на наш погляд, є терміни, серед яких можемо виділити дієслова, іменники, прикметники. Важливим засобом вираження терміна є його внутрішня семантична структура із узагальненим інваріантним компонентом та змінними диференційними, як основа трактування терміна, а також фаховий текст, який конкретизує об'єкти певної терміносистеми.

Фахова мова інфектології – не однотипна за своєю структурою, бо має ядро і периферію. Ядром цієї термінологічної лексики є власне терміни інфектології, а периферією – терміни дерматології, гігієни, фармакології, хімії, фітології, хірургії тощо.

Аналізуючи термінологічну лексику галузі інфектології, ми спробували подати власне розуміння її ієрархічної структури, виділивши кілька рівнів: мікросистема, мінісистема, макросистема, мегасистема, суперсистема.

Українська наукова мова галузі інфектології формується відповідно до таких загальних мовних тенденцій: адекватність, або поняттєва точність; деривативність, або здатність творити похідні; економність, або стислість написання та логічність.

Дослідження фахової мови інфектології як основи фахового мовлення сприятиме збагаченню інформаційно-технологічного розвитку суспільства, удосконаленню, упорядкуванню й унормуванню галузевої термінології. Оскільки кожна мовна одиниця дихотомна – має план змісту і план вираження, то і кожна галузева система – це єдність понять та їх позначень – термінів.

Осипенко В.А.

АДАПТАЦІЙНИЙ ПРОЦЕС СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМНИХ ГРОМАДЯН: СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ

Кафедра психології та філософії

Буковинський державний медичний університет

В сучасних умовах світової глобалізації, навчання в університеті іншої країни – це можливість особистісного та професійного становлення, цікавий і цінний досвід не лише для студентів-іноземних громадян, а й для всіх учасників освітнього мультикультурального середовища. Проте існують певні ризики, пов'язані, в першу чергу, з перебігом адаптаційних процесів іноземців. Процес адаптації іноземних студентів полягає у інтеграції різноманітних зовнішніх та внутрішніх факторів. У зв'язку із зазначеним великого значення набувають дослідження проблем адаптації та адаптаційних процесів у соціальному (освітньому) середовищі О. Бондарчук, А. Борисюк, Л. Карамушка, В. Москаленко, В. Норакідзе, О. Пехота, А. Суригін, Н. Титкова, Д. Узнадзе, Ю. Швалб, С. Шестопалова П. Шихіреєв, В. Ядов.

За даними наукових досліджень виділяють наступні категорії проблем під час адаптації студентів: пов'язані зі статусом студента як іноземця (адаптація до незвичного соціокультурного оточення); загальні для будь-якого першокурсника (відповідність вимогам вищої школи), ускладнені іноземним походженням; загальні серед молоді, на цьому віковому етапі; зумовлені етнічним (країна походження студента) статусом іншої країни [Довгодько Т.]. Основними параметрами адаптації виступають: міра володіння мовою країни перебування; вік; стать; очікування; ситуаційні перемінні (характер початкових контактів із місцевими жителями тощо); попередній досвід перебування у іншій культурі. Як позитивний чинник адаптації виділяють критерій «спілкування» (збільшення кількості соціальних взаємовідносин сприяє адаптації), як потенційно небезпечний – «ефект подвійної приналежності» (надмірна ідентифікація з чужою культурою).

Адаптаційний процес іноземних студентів, які навчаються в Україні, умовно можна поділити на складові елементи, які часто переплітаються і знаходяться у взаємозалежності: 1) входження у студентське середовище; 2) засвоєння основних норм інтернаціонального